Når Bollefrua blir førti

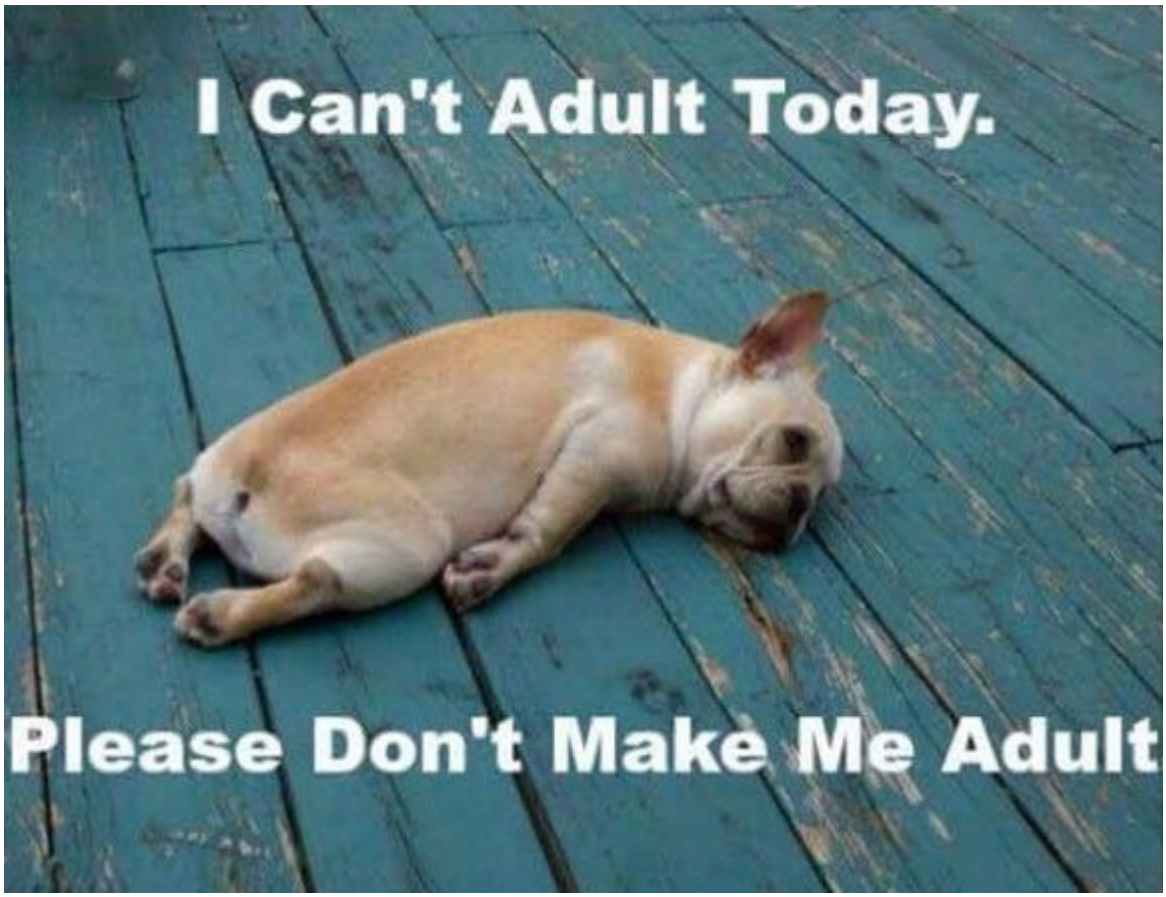

Når jeg blir førti er jeg gammel.

Når jeg blir førti er jeg voksen.

Når jeg blir førti har jeg hus og hage og mann og barn.

Og en hund.

Når jeg blir førti har jeg en fet jobb, eller kanskje er jeg en kjent skuespiller eller forfatter. Og aller helst har jeg reddet verden når jeg er førti.

Når jeg er førti har jeg et rikt sosialt liv med mange fasjonable og interresante venner. Jeg lager alltid velkomponerte og ernæringsmessig korrekte middager og jeg har det rent og ryddig i huset mitt. Hagen min er velstelt når jeg er førti.

Jeg oppfører meg alltid behersket når jeg blir førti, jeg er

en god mor som aldri er sint eller stresset. Dessuten er jeg en festlig og omgjengelig kone, som aldri går i joggebukse og alltid er nyfrisert på håret. Samtidig er jeg ikke så opptatt av kropp, vekt eller utseende.

Som førtiåring bryr jeg meg ikke om hva andre folk synes, det er ikke så viktig for meg å bli likt og jeg skyr aldri unna konflikter. Når jeg er førti er jeg aldri redd, og veldig sjelden trist eller motløs, og jeg bekymrer meg ikke så mye når jeg har blitt førti.

Jeg er tross alt voksen.

Jeg er reflektert, jeg tenker før jeg snakker og jeg ser ikke så mye på TV når jeg er førr. For jeg er ansvarlig og bruker tiden min på gjennomtenkte og viktige ting. Og ikke minst elsker jeg å være førti når jeg er førti og tenker over hodet ikke over at jeg blir eldre eller at tiden går for fort.

Når jeg er førti.

Nobody grows up.

Everybody just grows older.